

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknak és tanítóknak egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtából és támlappal együtt 3 frt.
Nyitási soronként 30 kr.
többesrészli hirdetésnél kedvezmények nyújthatnak.

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Bérmentesen levelek csak ismert kéztől fogadhatók el.

A jóakarók.

Régi magyar szólás, hogy őriz meg uram isten jó barátaitól, — ellenségeimtól majd csak inkább meg fogom magam védelmezhetni.

Nekünk Szilágy-Somlyó vidékieknek ilyen jó barátunk a mi nemes vármegyénk. Avagy hova kell a hozzánk való jóakaróknak erősebb bizonyítéka, mint a szilágy-somlyó—margitai vasut létesítése kérdésében hozott törvényhatósági bizottsági határozat, mely szórul szóra így hangzik:

„Törvényhatósági bizottságunk a tervezett sz.-somlyó—margitai h. é. vasutnak, az általa érintett és forgalmi körébe tartozó vidék ipari, kereskedelmi és közgazdasági érdekei szempontjából való kiépítését előnyösnek találván, — elhatározta, hogy ezen vasut kiépítéséhez, a vármegyei törvényhatósági utadólal terhére 40,000 frt (negyvenezer forint) értékű törzsrészvény vásárlása által hozzájárul.

A mennyiben pedig a vármegyei utadólal nincs olyan kedvező helyzetben, hogy ezen összeget a ma meglevő összes törvényhatósági közutak fentartása mellett kifizethesse, — a felajánlott hozzájárulás, a tervezett vasut forgalomba bocsátása napjától számítva, 10 egymást követő év alatt, és pedig évi utólagos és kamat nélküli részletekben, oly módon leendő fedezendő, hogy a fizetési kötelezettség beálltától kezdve, a sz.-somlyó—széplaki 22.222 kmtr. hosszú utvonat, a törvényhatósági közutak sorából 10 évre kivétel, ezen időre a vicinál utak sorába áthelyeztetik s az ekként megtekintendő összeg, — a mennyiben egymagára elég nem lenne, — évi 4000 frtra az utadólalból kiegészítették, és a felajánlott 40,000 frt ily módon 10 év alatt kifizetettik.

A 10 év lejártával s illetve a 40,000 frt kifizetése után, az említett utvonat, a törvényhatósági közutak sorába ismét fölveendő lesz.”

Eme határozat a vármegyénk területén fenntartott törvényhatósági utak között a legnagyobb forgalmu vonalat a sz.-somlyó—széplaki törvényhatósági közutnak 22.222 kilométernyi részét vont ki a törvényhatósági utak közül és sorozta a vicinális utvonatok közé. Ami egyértelmű azzal, hogy a Berettyómenti községeknek megengedtetik, hogy a sz.-somlyó—margitai vasut kiépítéséhez ugy s általal járuljanak hozzá, hogy jövőre 10 éven át a sz.-somlyó—széplaki utvonalat a másfelé is igen nagy mérvben igénybe vett vicinális utmunka erejökkel tartsák fenn. Vagyis eme községeket jövőre kétszeres vicinál utmunka terhelje.

Azt hisszük, ehhez bővebb magyarázatra nincs szükség. A vármegye nagylelkűen hozzájárul az egész vármegye közjávára szolgáló s az egész vármegye községeit érdeklő vasut létesítéséhez, de az arra megkívántat terhet viselve egyedül és kizárólag a Berettyóment.

Ez a jóbarát tovább is ment a hozzánk való szívesseggel s úgy informálta a belügyminiszteriumot, hogy a vármegye községeinek e vasutépítéshez törzsrészvények vásárlása után való hozzájárulását, ebből kifolyólag a miniszter részben nem hagyta jóvá, részben pedig újabb határozatok meghozatalától tévén a határozat végrehajthatóságát függővé, a már megszavazott hozzájárulás is kétségessé lőn téve.

A megyei információ kifolyását képező két miniszteri leirat következőleg szól:

„Kereskedelemügyi m. kir. miniszter. 88582—III. Szilágyvármegye közönségé-

nek. A tervezett sz.-somlyó—margitai h. é. vasutnak segélyezése tárgyában az alább felsorolt községek képviselőtestületei által hozott, és a törvényhatósági bizottság közgyűlése által f. évi május hó 21-én 145. szám alatt jóváhagyott ama határozatok, melyek szerint a fent említett h. é. vasut építéséhez megfelelő törzsrészvények ellenében Bogdánháza, Ipp, Hidvég, Pecsely, Doh, Felső-Bán, Borzás, Búrged és Detrehem községek 100—100 frtnyi, Bagolyfalu és Boronamező együtt szintén 100 frtnyi, — Somlyó-Csehi, Keresztelek, Magyar-Valkó és Maladé 200—200 frtnyi, — Porc és Kárástelek 500—500 frtnyi, Perecsen 1000 frtnyi és Nagyfal 1500 frtnyi hozzájárulást szavazott meg, — az 1888. évi IV. t. c. 7. §-a értelmében kormányhatóságilag felülvizsgáltatván, annak eredményeként a belügyminiszter ural és a pénzügyminiszterium vezetésével megbízott miniszterelnök ural egyetértőleg a közönséget a következőkről értesitem: Hidvég, M.-Valkó, Somlyó-Csehi, Maladé, Keresztelek, Ipp, Borzás, Bogdánháza, Kárástelek, Szilágy-Nagyfalu és Perecsen községeknél a hozzájárulási összegét megszavazó határozatait, valamint az ezekre vonatkozó törvényhatósági határozati részt ezennel jóváhagyom. Minthogy azonban ezen községek azt határozták és a vármegye törvényhatóságának jóváhagyása is azt rendeli, hogy a hozzájárulások 10 évi kamat nélküli részletekben lesznek törlesztendőek, s mindegyik 100 frtnyi hozzájárulási összegnek mai tőke értéke pedig hozzávetőleg csak 78 frttal vehető számba, másfelől a törzsrészvényeknél kibocsátási veszteségnek helye nincs; a vármegye törvényhatósági határozatának erre vonatkozó rendelkezéseit hatályon kívül helyezem s felszólítom a közönséget, hogy a nevezett községeket már most figyelmeztesse, miszerint a hozzájárulási tőkeösszeg kormányhatósági jóváhagyásból kifolyólag az évi részletek megközelítőleg 3 frttal, a tőkeösszeg minden 100 frtja után felemelendő, mert csak ebben az esetben leendő joguk a létesítendő vasut-társaságtól minden 100 frtnyi hozzájárú-

lás után egy törzsrészvényt követelni. Bagolyfalu, Boronamező, Doh, Detrehem, Porc, Felső-Bán, Pecsely és Búrged községek határozatait pénzügyi szempontból nem hagyattak jóvá, mert ezekben a különben is szegényeknek mondható községekben a községi pótdó már is oly magas, hogy annak minden további emelése — tekintve különösen azt is, hogy Szilágyvármegyében 5% törvényhatósági és 5% iskolai pótdó is van kivétel, — a lakosság oly súlyos megterhelésével járna, hogy ez által annak állami adózási képessége is veszélyeztetve lenne. Az összes ügyiratok leküldése mellett felhívom tehát a közönséget, hogy fentebbiekről az érdekelt községeket megfelelően értesítse. Budapest, 1894. évi december hó 14-én. A miniszter megbízásából. Csörgeő s. k. miniszteri tanácsos.”

„Kereskedelemügyi m. kir. miniszter. 88331. szám. Szilágyvármegye közönségének. A tervezett szilágy-somlyó—margitai h. é. vasutnak segélyezése tárgyában az alább felsorolt községek képviselő testületei által hozott és th. bizottság közgyűlése által 1894. évi május 21-én 145. sz. alatt jóváhagyott azon határozatok, melyek szerint a fent említett h. é. vasut építéséhez megfelelő törzsrészvények ellenében Csizér, Boján, Perje és Badacson község 100—100 frtnyi, Kraszna pedig 1000 frtnyi hozzájárulást szavazott meg, az 1888. évi IV. t. c. 7. §-a értelmében kormányhatóságilag felülvizsgáltatván, annak eredményét a közönséggel a következőkben tudatom. Badacson község 100 frtos hozzájárulására vonatkozó határozatát, valamint az azt jóváhagyó th. határozat illető részét az utóbbiban foglalt ama korlátozás mellőzésével, mely szerint a hozzájárulás csak 10 évi kamatmentes részletekben törlesztendő, — a belügyminiszter ural és a p. ü. miniszterium vezetésével megbízott miniszterelnök ural egyetértőleg ezennel jóváhagyom. Csizér, Boján, Perje és Kraszna községek határozatait ellenben, valamint az ezek jóváhagyására vonatkozó th. határozati részt, — tekintve, hogy ezen községekben a pótdó már is olyan magas, hogy

A „Szilágy-Somlyó” Tárcaja.

Menjünk tovább...

Menjünk tovább — az idő is halad, Pihenni ily korán nem lehet. Utadon — nézd — bizony nem vagy magad,

Aki cipel súlyos terheket. Menjünk tovább, pihenni nem lehet, A gondok ne nyomjanak porig, Csak kötözzesd a fájó sebeket — Lelked gyógyul, a mig álmodik.

Menjünk tovább, szebb lesz talán az út, Járni rajta nem lesz oly nehéz, Ne féljünk, hogy vége hinárba jut, Szemünk ha olykor az égbe néz. Lärmás zivaj ne retentsen félre, Hol a bűnök sok virága nyit — Sohse váltsd fel szépen csengő pénzre, Lelkednek szép, nemes álmait.

Menjünk tovább, csak mindig előre, — Habár így sokszor leszel magad. Ne ügyelj a gunyos nevetőre, Sár hozzád így sohasem tapad. Szived — lehet — sokszor sajog, vérzik, Sokszor meg is éhezel talán, Öntudatod felemel az égig S megnyugvást lelsz lelked száz baján.

Menjünk tovább — e sok szép beszéddel, Ugy bizatom csüggedt lelkemet, Pedig erőm napról napra vész el, Roskatagon alig lépkedek. Pedig a cél, hej, még messze, messze! Addig menni nem lesz már erőm, Nehány lépés, reám száll az este, Utam megakad a temetőn.

(895. január.)

G. Diószeghy Mór.

Mert szeretett.

Csöndes kis völgy ölében feküdt a még kisebb város. Szőlőhegyek öveztek minden oldalról és daltól, zenétől visszhangzott a táj, a mikor kádakba, horodokba gyűlt az aranyedv, melyet Tokaj boraként ismer és élvez az egész világ.

Csöndes, békés emberek voltak a városka lakói, kik zugolódás nélkül dolgoztak reggeltől napestig és imáikban, a hálaadás után, mindig azon könyörögtek, hogy tőlük tüzet, háborút — szőlőiktől jégesőt és egyéb veszedelmet tereljen el az isten. Aztán vártak türelemmel, bizalommal, vártak reménykedve, mint a hogy a kincskereső az aranyeret lesi, melynek csillogása jutalommal kecsegteti és nem üznek délibábokat, nem ismerék még azokat a nagyhangzú, de annál üresebb mondásokat, melyeket mai korunk szelleme és téves bölcsellete csepegtetett a szívekbe és lelkekbe, lassan

ölő méreg gyanánt, melynek nincs ellenszere.

Mezővárosnak nevezte el a hivatalos nyelv azt a kedves kis fészket, mely pedig igazában inkább mező volt csak, mint város. Már messziről is úgy mosolygott az ember felé, mint a hogy csak a virágos rétek, mezők tudnak mosolyogni és úgy virult, vetekedett a rózsák színével, mint a lányok, menyecskék arca, a mikor estende ott álltak a rácsos kapu mellett, édes szóval várva, a ki édes szót hozott, még edesebb csókkal, a ki édeset adott.

A gyönyörű képet szinte zavarta az a nagyvárosiasan becsbevágó, de annál rosszabb, annál hegyesebb kövekkel kirakott főutca, mely sugárut nem volt ugyan, de azért egyenesen nyult el az alsó véget átszelő, mindig vidáman locsogó patak partjától a felső végben álló iskolaházig, melyre mint egyetlen emeletes házra, mindig oly nagy tisztelettel eltelve néztem fel. Az iskolaház előtt állt az idők viszontagságaitól már nagyon is megviselt fészket, mely előtt jámbor áhitattal eltelve, kalapjukat leemelve, haladtak el a hívők és a hol zsidógyerek lassu lépésben soha el nem haladhatott, mert a keresztény „kortársak” parittyadobásai fenyegették.

Erre a főutcára nyílt egy szűk sikátor, melynek egyik oldalát omladozó, folyondárral, repkénnyel benőtt kertfalak képezték, míg a másik oldalán egy alacsony kis házacska állott, az öreg Kupec András háza, kiről azt terjesztette a szájhagyomány, hogy szőleijében, kapálás

közben, arany pénzekkel telt fazakat talált egyszer, melyet ládájában, ágya alatt őrizt most. Azért nem jár dolgozni, azért keres, kutat folytonosan, azért gyűlöli az embereket. Fél tőlük, hogy kárt tehetnének kincsében: ... vagy talán fekete szemű, rózsás arcú Juliskájában, ki nagyobb kincs, mint a mit valaha az egész világ termelt, drágább gyémánt, mint a milyennel valaha földi nagy ur ékeskedhetett.

Abba a sikátorba különben is csak nagyon ritkán tévedt valaki, kietlen csendjét egyedül a tehének zavarták, a mikor a legelőről jövet végig kolompoltak rajta. Magam sem igen mertem ott végigmenni, pedig nem a tehentől féltem. Kupec bácsi nevének említésére mindig olyan borzongásfélélet éreztem és hogy később megbékéltem vele, azt is csak Juliska okozta, ki piros almákat hozott a kertből és lisztet a konyhából, melyből pép készült a sárkányragasztáshoz, Juliska békített ki vele, az édes száju, dalos kis pacirta, kit a sors a szerelemre hivatott és a kinek mégis a szerelem lett megrontója.

Az öreg Kupec persze nem értette meg, a mit Juliskája beszélt neki, csak azt sajnálta mindig, hogy miért is iskoláztatta azt a leányt. Ott verték a fejébe azokat a csunya bogarakat, melyeken el-évdik, elragódik, de mihaszna sincs belőle. A könyveket bujta, a regényeket turta és most szerelemről beszél ... örök hűségről ... hogy nem élhet nélküle. Csupa ostobaság. Minek az? Jó leányhoz jó férj kell. A vén Kupec is jó

annak minden további emelése a lakosság államadozási képességének veszélyeztetésével járna, kormányhatóságilag jóváhagyhatónak nem találtam. — Az ügyiratok leküldése mellett felhivom ennél fogva a közönséget, hogy ezen elhatározásomról az érdekelt községeket értesitse. Budapest, 1894. december 14. A miniszter megbízásából. Csörgeő s. k., miniszteri tanácsos.

Szilágy-Somlyó vidéke érdekeit a most közlött két miniszteri leiratban azzal véli megvédeni a miniszter, ha nem engedi meg, hogy egy-egy község évenként 10—50, vagy 100 frttal hozzájáruljon a vasut kiépítéséhez.

Én édes Istenem, hát például Kraszna nagyközséget tönkre teszi az, ha 10 éven át évenként 100—100 forint áldozatot fog hozni e célra? Hát egy ez idő szerint is 3281 lelket számláló nagy községben számot tesz az, ha évenként 100 frttal magasabb a községi pótdadó, a miből egy-egy lakosra éppen 3, mond 3 egész krajcár sem esnék évenként?

A tervezett vasut létesülésével a legutolsó napszámos embernek több jövedelme lenne, nem évenként, de naponként azzal az egy lélekre eső három krajcárral.

Minden kigondolható ellenindokra el lehattunk készülvén, csak arra nem, hogy a szilágy-somlyó-margitai vasut az egyes községek által megszavazott hozzájárulási, szegyenelteljesen csekély összegek az állami közterhek hordozására s illetve ezek behajthatóságára számbavehető teherként jelentkezne s a vasutépítéshez való hozzájárulás az adózási képességet lehetetlenítené.

Lehet, hogy mi rosszul fogjuk fel a dolgot, de még sem átaljuk kimondani, hogy mi a szóban forgó vasut kiépítésével vidékünk gazdasági, kereskedelmi, ipari érdekeit nagy mérvben előre mozdítottak jósolnók s kétségtelennek tartjuk, hogy a községek hozzájárulása, ha a legelső percben nem is, de igen rövid évek alatt százszoros, ezerszeres összegekben térülne vissza.

Ugy látszik, nekünk — a vármegyede kedvező előterjesztése nyomán —

a miniszter is jóakarónk leve. Avagy ugyan minő más indokból elegyedett volna olyan részletesen bele a községek határozataiba, mikor hány meg hány, a községi háztartást súlyosabban terhelő szükségtelen kiadásokra mit sem szól.

Örizz meg uram Isten minket a mi jó barátainktól. — ellenségeinkkel majd csak könnyebben elbánunk.

Vármegyei élet.

Szilágyvármegye törvényhatósági bizottsága Zilahon a vármegyház dísztermében 1895. évi január hó 17-én délelőtt 9 órakor s folytatva rendkívüli közgyűlést tart.

Tárgyjegyzék:

1. M. kir. belügyminiszter urnak 92838—894. sz. leirata a házi pénztár f. é. költségvetése tárgyában.
2. Ugyanannak 97336—894. sz. leirata a tisztí személyzet ügyrendjéről alkotott szabályrendelet tárgyában.
3. Igazságügyminiszter urnak 15643—1894. sz. leirata a fogház építésre szükséges telek átadása tárgyában.
4. M. kir. belügyminiszter urnak 91893—894. számú leirata a vármegyei közpórházhoz rendszeresítendő harmadik orvosi állomás tárgyában.
5. Alispáni előterjesztés a közgyűlésen f. évben ülésel és szavazattal bíró tisztviselőkről.
6. Ugyanaz Ákos község vásártartás iránti kérelmére vonatkozó iratotkat bemutatja.
7. Alispán a sámsoni, ákosi, bagosi óvodák megnyitása iránt tett intézkedéseket további eljárás végett bejelenti.
8. Igazoló választmányi jelentés az időközben fogantatosított bizottsági tag választásokról.
9. Alispán a tervezett szamos—nagygoroszlói vicinális ut engedélyezése tárgyában elrendelt pótvizsgálat iratait be terjeszti.
10. Alispáni előterjesztés a loavató bizottság elnökeinek megválasztása iránt.
11. Felebbeztése Kovácsy Miklós s társainak T.-Szántó község képviselőtestületének mult évi 11. számú határozata ellen.
12. Felebbeztése a kraszna önk. tűzoltó-egyletnek az odaváló képviselőtestület m. évi 124. számú határozata ellen.
13. Felebbeztése Posner Ábrahám sz.

somlyói lakosnak a vármegyei körjegyzői nyugdíjalap igazgató bizottsága által Virág Lajos volt városi főjegyző nyugdíjazása tárgyában m. é. 15. szám alatt hozott határozata ellen.

14. Felebbeztése Mázsári József zilahi lakosnak m. é. december 27-én Zilahon megtartott tisztújítás alkalmával történt rendőrtolnoki választás ellen.

15. Felebbeztése Kovácsnai Ákos volt nagyfalusi jegyzőnek a vármegyei jegyzői nyugdíjalap igazgató bizottsága által m. é. 6. sz. a. hozott határozata ellen.

16. Alispáni előterjesztés a közuti törvény gyakorlati alkalmazása közben szerzett tapasztalatokról és ezen törvény némely intézkedéseinek megváltoztatása céljából felterjesztés megtétele iránt.

17. Kérelme az országos magyar kölcsönös biztosító szövetkezetnek erkölcsi támogatás iránt.

18. A zilahi járás főszolgabírája kéri, hogy Bálint Sándor szolgabíró kihágási ügyekben való önálló bíraskodási joggal felruháztassék.

19. Kérelme Ökörítő községnek halottkémi fizetést megállapító határozatának jóváhagyása iránt.

20. Kérelme Friedmann Samu diósadi lakosnak a leánya gyógyításával felmerült költségek elengedése iránt.

21. Poósa község a kézbesítői fizetés tárgyában hozott határozatát jóváhagyni kéri.

22. Sz.-Somlyó város az odaváló tí mártársulattal kötött csereszerződést jóváhagyás végett be terjeszti.

23. Kérelme Ilosva községnek körjegyzői lak vásárlása tárgyában kötött szerződés jóváhagyása iránt.

24. Kérelme Tisztaváry Mór és társainak a házaló kereskedés eltiltása tárgyában.

25. Sz.-Cseh község képviselőtestülete a községi tisztviselők fizetésének felemelését tárgyzó határozatának jóváhagyását kéri.

26. Ugyanannak kérelme a január hó 1. ső hetében tartani szokott országos vásárnak július hó 3-ik hetére való áthelyezése iránt.

27. A sz.-nagygoroszlói körjegyzőséghez tartozó községek a tervezett zsbó—nagybányai vasut kiépítéséhez való hozzájárulást tárgyzó határozataik módosításának jóváhagyását kéri.

Ezzel kapcsolatban alispán bejelenti, hogy keresk. m. kir. miniszter ur ezen vasuthoz a vármegye részéről való hozzájárulását tárgyzó határozatot jóváhagyta.

28. Kérelme N.-Paczal község előjáróságának a községi bikatartásra használt rét átruházását tárgyzó határozat jóváhagyása iránt,

29. Kérelme a vármegyei utmesterek javadalmozásuk rendezése iránt.

30. Kérelme Nyárádi László vármegyei irtoknak gyermekei neveltetési költségére 50 frt segély megadása iránt.

31. Kérelme Turóczy Ferencz hivatalszolgának segélyezés iránt.

32. Hadad község behajthatatlan pótdadó törlesztés tárgyzó határozatát jóváhagyni kéri.

33. Poósa községnek hasonló tárgyu kérelme.

34. Hadad község pótköltségvetés jóváhagyását kéri.

35. Sarvaság község más vicinál utcsoporthoz való csatoltatása iránt folya-modik.

36. Községi zárszámadások.

37. Községi költségvetések.

38. Községi pótköltségvetések.

39. Szegényalap-számadások.

Menza akadémika Kolozsvárt.

A kolozsvári Ferencz József Tudományegyetem polgársága Krenner Miklós egyetemkörü és diákszövetségi elnök kezdeményezésére a Kolozsvárt létesítendő diákasztal, menza akadémika ügyében mozgalmat indított meg. Az egyetemi polgárság közgyűlése Krenner Miklós elnökle alatt 100-as nagybizottságot küldött ki, mely az agitációt megindította. A 100-as nagybizottságba az összes egyetemi tanárok, Kolozsvár társadalmának legkiválóbb képviselői, u. m.: Bély Ákos gr. főispán, Gyarmathy alispán, Albach polgármester, gr. Bethlen G. az Emke elnöke, Sándor J. az Emke főtitkára, gr. Bethlen András exminiszter, gr. Kuun Géza, br. Feilitsch Arthur, br. Petrisevich Horváth Kálmán, br. Kemény Gézáné, br. Bánffy Dánielné, Szász Domokos püspök, Biró Béla apátpléános, Hegedüs S. képviselő, Vörös S. igazgató, Éjszaky Károly, stb., továbbá Erdély püspöke Lönhardt Ferencz és az összes erdélyi főispánok beválasztattak dísztagoknak.

A kolozsvári dísztagok a legszivebben igérték meg támogatásukat az általuk legnemesebbnek elismert mozgalomnak. A menzabizottság nagy buzgalmat fejt ki. A kolozsvári lapok naponta cikkeznek. A legközelebbi napokban szétküldetnek a gyűjtőívek, melyeknek felhívását dr. Meitzl Hugó, a kolozsvári egyetem rektora, dr. Pisztorý Mór, dr. Szabó Dénes, dr. Petz Vilmos, dr. Apáthy István egyetemi dékánok, Krenner Miklós ifjusági elnök, Hunwald Lajos pénztáros és Kozma Endre főtitkár irtak alá.

férje volt mindig annak az összetöpörödött anyóának, kinek arca a változatlanul fehér fejkötő alatt olyan már, mint az elszáradt rózsza, melynek színe ugyan megvan még, de hozzávulni nem szabad, mert félsz, hogy szírmái menten szét hullanak. Szerellem . . . mesebeszéd! Aból egy vacsora sem telik, olyan uraknak való foglalkozás ez, a kiknek egyéb mesterségük, vagy keresetük nincs is.

Hiába sirdogált, hiába halványodott Juliska. Szavaira nem hajlott az apa, az anya meg nem segíthetett rajta. Ötvenöt hosszú esztendő alatt hiven osztozott Kupecz András uram bánatában, örömeiben, de egyéb akarata, mint neki, sohasem volt. Hiába omlottak a szép Juliska szeméből a könnyecsek, melyek mindegyike ragyogó briliánsként ér fel, — szívének szárnyát kell szegnie, lelkét békóba kell szorítania, akár mint égeti is ajkát a csók, melyet ép tegnap este kapott, mely ugy érte, mint a pusztító tűz, mely lángra gyújtotta és tüzet keltett benne, pokoli tüzet, melyet csak újabb csókokkal lehet eloltani.

Szerellem! Nem mese az! istent tagadja, a ki ezt tagadja. Ne merje senki sem gátak közé szorítani, mert kitör kö zülök és több kárt okoz, mint a mennyit a világnak minden bölcsessége jóvá tehetne. — Parancsoljuk meg a napnak, hogy a tavasz ébredtével ne árasza felénk melegítő sugarait, — a mosolygó sugár maga lesz tehetetlenségünk bizonyítéka. Szabjuk meg a leány szívének, hogy mikép dobogjon és lázas verése lesz tanúsága annak, hogy fittyet hány nekünk.

A vén Kupecz András portáját járta körül, betekintett pincébe, pitvarba, rendben van-e minden, — Juliskája pedig czalatt, kis batyuval a kezében, lihegve szaladt végig a főutcán, a kis pályaházig, a honnan pár perc múlva a zakatoló vonat vitte el messzire, a hol pedig nem volt senkije, csak az az egy ember, a kiért most elszakadt mindenkitől.

Öreg apjának igaza lehetett. Az ő

szerelme mégis csak mese volt talán. De ugy belemélyedt szövényébe a csillogó fonál, mely a boldogság utvesztője felé mutatta az irányt, ugy elvakította, hogy elhitte a tündérek létezését és nem kétkelkedett a királyiban sem, a ki büvös szavával felébreszti az alvó királykisasszonyt. Királyleánynak képzelte most önmagát is . . . mellette pedig ott ült a királyfi és csókolt, folytonosan csókoltá körül szenvedélylyel, fülébe sugta a rejtelmes, édes szokat, melyektől elbódulnak az értekek, melyek esztét veszti a lánynak, a ki veszni akar, mert az ily halálban is van gyönyörűség.

*

Elszakadt az utolsó sárkány is, lomtárba került a csonka játékszer és komoly tudományok csarnokában, keservesen sirattam a klazikus nyelvek szépségeit, melyekhez, oly édeskeveset vonzódtam. Az a moamas zengzetes lejtései közt inkább a pedellus lépéseit lestem, megye-e már csengetni. A római rabszolgák sorsán busulva, vágyva-vártam az arany számdáság perceit és nem emlékszem rá, hogy csak egyszer is oly lelkesedéssel mentem volna az iskolába, mint a mily igaz örömmel siettem el onnan.

Az agyagföldes utcákhoz szokott lábaim már nem simultak el az aszfaltos járdákon és nem ijesztett meg többé a lovasuti kocsisok túlkölése sem. Kisebb, nagyobb diákok társaságában jártam, ácsorogtam és egy alkalommal épp valami kanári kiszabadulását ünneplő bámesz tömegből törtem magamnak utat, midőn egy selyemruha, bársony köpenyes hölgyet pillantok meg, a kinek látára egyszerre feltámadtak gyermekéveim összes emlékei. Az a hölgy a Kupecz András Juliskája volt, a z én szülővárosom Kupecz Andrásának leánya.

Csodálatos varázsa van a multak emlékeinek. Egyetlen arc, egyetlen szó elénk állítja valamennyit. A viszontlátás büvös hatalma régi idők történeteit idézi fel és azt hiszem, hogy a haldokló ag-

gastyán is csak azért mosolyog talán, mert a földiektől már bucsuzó tekintete ismét a gyermekévek, az ifjukor aranykertjében révedez.

A Juliska! Mit tudtam én, hogy nevetnek rajtam a sétálók, a mikor hozzáfutottam. megöleltem és össze-visszacsó koltam. Mit tudtam én, hogy az a bársony köpeny, az a selyemruha, mely a szép leányt még szebbé, ékeesebbé tette, a becsület árán szerzett cifraság volt, melyet akárhányan csak azért néznek megvető mosollyal, mert nekik ilyesmit még ily áron sem sikerült szerezniök. Én csak gyermekéveimnek szép képét láttam benne, a jó leányt, kivel oly sokat játszottam és a ki egyszerre úgy eltűnt, mintha sohasem létezett volna.

Történetét csak évek multán tudtam meg.

Az a régi, egyszerű történet volt, mely mindig új marad. A kiért ő elhagyott mindent, az cserébe elhagyta őt és a szerelmi élvezet mámorából rettenetes volt az ébredés, A bukott leánynak meg van jelölve az útja. Vagy beleéli magát a szerepbe, melyet a káprázatok kedvelő világnak színpadán játszania kell és akkor aztán elsőrangú komédiásné válik belőle, kinek mosolyát ezekkel fizetik meg, — vagy nincs benne kellő ön-bizalom és akkor azután lefelé halad, — a bonctermek hideg asztaláig. Volna még egy harmadik útja is, a visszatérés oda, a honnan elindult, de a szülők is szeretnek komédiázni és visszadobják leányukat a piacra, a hol ára van a becsületnek.

Kupecz András is eltaszította magától a leányt és süket maradt az anyókanak siránkozó könyörgésére is.

A legnehezebb percek átélte akkor, midőn megtudta, hogy leánya megszökött. Élettelenül terült el a szűk sikátorban és csak a pásztorfül ügyességének köszönhetette, hogy az egész tehéncsorda el nem gázolt felette. Csak nehezen birták felétesztetni és az ágya köré gyűlt szomszédok nagyot néztek, a mikor ismét beszélni, mozogni kezdett. Azok voltak a

legkínosabb, a legkeservesebb idők. Aztán jégkéreg borult a szívére, melyen nem hatolhatott át az apai szeretet melege, — azóta folyton átkozta leányát, kit az isten irgalmára sem tartott érdekesnek, . . . fohászodott, hogy őt mihamarabb szőlitaná el a végzet, mely ugy megkeserítette öreg napjait.

Igy lett Juliska ékes, cifra hölgygyé, ki fáradhatatlan a csók adásában, mert hiszen csókjait megfizetik és neki sok, sok pénzre van szüksége.

Mosolyogva néz le rám, egy pillanatra elpirul, megismer . . . aztán elsietett, nehogy sirva fakadjon. Az utcán senkise lássa őt sirni, eleget sir, zokog otthon, a mikor nincs tanuja, a mikor nem kell szerelmet hazudnia, a mikor nem kell ölelnie, csókolnia, a mitől szíve, lelke undorodik. Selyem kárpitos szobájának illatos légkörében az ő képzelete is visszaszáll abba a csendes kis városkába, a hol mindenki szerette, mindenki becélte a fekete szemü, szép kis Juliskát. Álomnak is édes ábrándokban ringatja az emlékezet, a mikor az est csendjében, a csillagok ég alatt az első csók égett ajakán és . . . szenvedett bár, sokat szenvedett, annyit, hogy az örök üdvösséget már itt a földön is megérdemelte, azért az emberért, a kiért elszenvéde, elszenvéde újra, elszenvéde ezerszer is.

Nem mese az a szerelem! Hantként borulhat ugyan a megölt szívre, de a hanthoz visszavágyunk, mert a mi alattá pihen, az mindenütt volt, a legrégibb e világon . . .

Rég elporladt már annak a hegedűnek még a fája is, melyről ujjongva zengett a szüreti dal. Sirjában aluszsa örök álmát a vén dáde, a ki térdére fektetett cimbalmból verte ki a siró hangokat, melyek hallatára ugy elmélázott a szüretelő népség, mintha a vidámság közepette hirtelen sejtelen támadt volna benne, hogy számlálva a napok, s mig bort termel még Hegyalja lakója. Végkép le-szüretelt a filloxéra, az a kis féreg nemcsak a szőlőt semmisítette meg, hanem a

A kolozsvári színház igazgatója, Ditrói Mór diszeloádást rendez, a téli szezon alatt lesz matiné, táncestély, művészestély, hangverseny, élőképek és műkedvelői előadás, továbbá egy nagyszabású jégünnepély. A kormánytól államsegélyt akarnak kérni és egy egyetemi tanár által szerkesztett kérvényt küldötség fogja a miniszternek átadni. Évi összegek megszavazására fogják felkérni az ifjúsági egyesületeket, az Emkét, vármegyéket és városokat. Dr. Szádeczky Lajos egyetemi tanár, az országos nevű historikus legközelebb felolvasást fog tartani a menza akademia javára és ezt több felolvasás fogja követni.

Az egyetemi polgárság körében már is szépen folyik a gyűjtés, sőt már a közönség köréből is tétettek alapítványok, dr. Meitzl Hugó 100, dr. Márki Sándor Szász Domokos, Székely Miklós, K. Biasini Domokos 50—50 frtot, ismeretlen pedig 10 frtot. A mozgalom eddigi eredménye és a közönség lelkesültsége remélni engedi, hogy a nemes mozgalom és eszme meg fog valósulni.

Különfélék.

— Kiss József járásbíró, a sz.-somlyói kir. járásbírósnál még nem foglalta el állomását (mint ezt lapunk közlebbi száma tévesen közl.) mert a zilahi kir. ügyészségnél helye még betöltve nem lévén, onnan valószínűleg február elejéig nem is távozhatik.

— A szilágy-somlyói „Polgári Olvasókör” saját pénztára gyarapítására január hó 13-án, (vasárnap) Szilágy-Somlyón, a színház termeiben zártkörű táncestélyt ten-dez. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. Kívánatra a meghívó előmutatandó.

— Népesedés. Sz.-Somlyón az 1894-ik évben rom. kath. vallású született 97,— 46 fiú, 51 leány, (10 törvénytelen); — meghalt 54, (22 fiú, 32 nő); egybekelt 13 pár; — ev. ref. vallású született fiú 24, leány 16, összesen 40; — meghalt férfi 17, nő 16, összesen 33; egybekelt 11 pár; — görög katolikus született 40, — elhalt 25, egy bekelt 8 pár; — izraelita született 35 (22 fiú, 13 nő), elhalt 19 (10 fiú, 9 nő.) Az összes születettek száma 219, az elhaltaké 131, a szaporodás tehát 81.

— Hóviharok. Szilveszter estélyére megérkezett hozzánk is az igazi tél, térdig érő hóréteggel borítván be új évi ajándékul erdőt, mezőt, városot és falut mindent, ami utjába akadt. Az ország sok részében uralkodott hóviharok azonban vidékünket most elkerülték, a szilágysági helyi érdekű vasu-

munkás nép jó kedvét, minden reménységét is.

A csöndes kis város teljesen kihalt, a kapu előtt nem folyik a terefe és a lányok lopva néznek ki a rácsok kerítésén.

Igénytelen fakeszt jelöli azt a helyet is, a hol az öreg Kupecz András pihen, a ki kemény, hajthatatlan marad az utolsó percig, mignem az ő szívét is dúlni kezdte a megbánás érzete. De már késő volt. A selyemruhás, bársonyköpenyes hölgy, ki a parasztyerekek bámoló sorai közt rontott be a kis házba, a hol a halál már elfoglalta helyét, — bűnbocsánatot nem nyerhetett, mert azok az ajkak, melyek megadhatták volna, megérkezése előtt örökre elnémultak.

És a hepehupás kövezetű fűtcán, a szűk sikátorban egy női alak tévelyeg, kiről selyem, bársony rongyok lógnak le — kinek beesett, barázdás arcából fekete szemek ragyognak ki, a hajdani szépségnek egyedül megmarad emlékei.

Ki-kijár a vasúthoz, megkérdezi mindenkit, várja-e már a kedvese. aztán visszatér a városba, mind szomoruban, mind bánatosahban, hogy aztán újra kezdje kietlen vándorlását.

Az utcai gyerekek messziről kiabálják jön a „Czifra Julcsa” és nem egy vássott kölyök üzi vele éretlen tréfáját. Selyem, bársony rongyait megdobálják, bepiszkolják, Juliska pedig kifogyhatatlan türelemmel tisztogatja le magáról, hogy szép legyen, a mikorára megint a vasúthoz megy . . .

Ébenhajában ezüst szálak csillognak már és dűledezőfélben van az elmúlt szép időknek még az egyetlen, törekeny emléke is!

Zemplényi P. Gyula.

ton való közlekedés csak is pár óráig akadt fenn Szopornál. Hétfőn s kedden bekövetkezett lágyulás nagyon megapasztotta a havat, úgy hogy ha újabb havazás nem lesz, a szánkázásnak ez alkalommal vége.

— Vitaestély. Dr. Steiner Mór kezdeményezésére Krasznán, — a nők belevonásával — a Casinó termeiben vita, vagy mondjuk csevegőestély tartatott. Az első csevegőestély f. hó 5-én volt. Célja a társadalmi élet felélénkítése. Már az első estély igen élénk volt. Hölgyek szép számmal jelentek meg. Az ügyes rendezőség egy eleven hírlapot szerkesztett, melynek minden egyes rovata valóban szellemesen volt egybeállítva. Ha a kezdetből jósolhatunk, úgy a vita, vagy csevegő estélyeknek szép jövője leend.

— Iparos bál. A szilágy-somlyói ipartestület saját pénztára gyarapítására 1895 évi február hó 2-án Szilágy-Somlyón, a színház termeiben zártkörű táncestélyt rendez.

— Nyilvános számadás és köszönet. A karácsony másodnapján rendezett negyleti estélyen befolyt összesen 267 frt 52 kr., még pedig a kéregető iven begyűlt 62 frt 50 kr, belépő díjakból 59 frt 50 kr, felülfizetésekből 38 frt 76 kr, ételek és italok eladásából 106 frt 76 kr. A kiadás volt 147 frt 52 kr, s így a tiszta jövedelem 120 frt. Felülfizettek, illetőleg jegyüket megváltottak: br. Kemény Árpádné 10 frttal, br. Bánffy Dezső 10 frttal; Domby Károly 2 frt. Zachariás Jánosné 2 frt. Balta Elemér 1.20, Páskuj Antal 1.20, dr. Lang Jakab, Kethely Istvánné, Somogyi Kálmán, Bogdán István, Katona László, Szabó Ferencz, N. N., Cséh Kálmán, dr. Kálmán Ignác, Zipfinger Péter. Hulimka Géza, Mike István 1—1 frt, Somogyi Aladár, ifj. Somogyi Kálmán, Hegedűs Gyula, Felekán Oktáv, Farkas Ferencz, Kőmives Venczel, ifj. Ruzska Ignác, Ruzska Kálmán, N. N., Gámenczy Odón, Kethely István, Faragó Sándor, N. N., Nits Pál, Maxim János, Veress József, Páskuj István, Fábry József, Éder László, Ajtai Béla 50—50 kr, N. N. 26 kr, N. N. 10 kr. A gyűjtőiven a d a k o z t a k : Trusza Lajos 3 frt, Ajtai Albertné, Bölöni Sándorné, Zobel Lipótné 2—2 frt, Presia Romulusné 1 frt 50 kr, Angyal János, Barbolovicu Aljpné, Bodnár Richárdné, Cséh Kálmáné, Éder Lászlóné, Erdődy Lászlóné, Farkas Ferencz, Farkas Odónné, Faragó Sándorné, Gencsy Sándorné, b. Györffy Adolfné, Gámenczy Lukácsné, Halliarszky Sámuelné, Hegedűs Sándorné, özv. Józsa Gyuláné, Krajcsovicz Ferenczné, Kálmán Ignáczné, Krammer Károlyné, Lang Jakabné, Lengyel Lászlóné, Lukátsffy Odónné, Molnár Amál, Mile Mihályné, Minorita ház, Nagy Lajos, Nagy Gyuláné, Páskuj Istvánné, ifj. Páskuj Istvánné, Ruzska Istvánné, Ruzska Ignáczné, Szenássy Miklósné, Somogyi Kálmánné, Simay Gerő, Szaplonczay Sándorné, br. Salmausen Lipótné, Tamko Bertalané, Veeran Józsefné, Jakócs Istvánné, özv. Veress Józsefné 1—1 frt; Pataki József 60 kr, Czimer Istvánné, Doboly István, Dratsay Józsefné, Erdélyi Józsefné, Farkas Istvánné, Gerecse Andrásné, özv. Gencsy Elemérné, özv. Hubert Ivánné, Hubert Jenő, Hubert György, Kányó Ferenczné, Kovarcz Károlyné, Lengyel Ferenczné, Lázár Gyuláné, özv. Lázár Antalné, Merk Jánosné, Nagy Ferenczné, Némety Zsigmondné, ifj. Schönstein Jánosné, Benkő Pálné, özv. Béltoky Adolfné, Pócze Dánielné 50—50 kr; id. Szabó Ferenczné 40 kr. Kedves Jánosné 30 kr. Mártonffy Miklós, Mártonffy Anna 25—25 kr. Kovács Mózes 20 kr. Fogadják az egylet hálás köszönetét úgy az itt felsoroltak, mint azok is, kik ételeket vagy italokat ajánlottak föl; továbbá mindazok, kik az estély sikerének előmozdításában tevékeny részt vettek, jelesen a rendező bizottság t. hölgyei özv. Ajtai Albertné r. b. elnökkel élükön és a házi kisasszonyok. Sz. Somlyó, 1895. jan. 1. Megbízásból Schöffertitkár.

— Uri banda. Nem úgy értjük, hogy csak uraknak muzsikáló Faraó ivadéka szárazfával kezében telepedett le nők Kraszná városában, hanem úgy, hogy urakból egy műkedvelő zeneegyesület alakult Krasznán. A műkedvelők karmestere Nagy Sándor kr.-horváti tanító, ki valóban elismerést érdemel, hogy fáradságot nem kímélve, hetenként 3—4-szer jó le Krasznára, az uri banda vezetésére.

— Idegen gabona. Magyarországra az 1894. év január 1-től november hó végéig 8,143.183 mmázsa gabonát és rizst hoztak be külföldről. Ausztriából is nevezkedik a külföldi gabona behozatal s így valószínű, hogy a monárkia ma holnap több gabonát importál, mint a mennyit kivisz. Az 1894-ik évi kivitel és behozatal között alig van pár százezer mázsa különbség.

— A szilágy-csehi fiatalság a kaszinó könyvtára javára érdekes nyereménytárgy kisorsolásával kapcsolatban, úgy anyagi, mint erkölcsi sikerrel a hó 5-én kedélyes

táncestélyt rendezett. Jelen voltak leányok: Bárkón Klára, Dragomán Irma, Fleiszner Juliska, Lenhart Luiza, Molnár Zsuzsika. Rácz Zsanka és Ilona, Stern Rózika és Heléna, Teodorovics Mariska és Gizella, Verebéli Ilona. Aszonyok: Bobuczay Ggörgyné, Csép Gyuláné, Drogomárné, Goldstein Lajosné, Kovács Geróné, Lenhart Vilmosné, Lengyel Miklósné, Molnár Balászné, id. Molnár Miklósné, Molnár S. Miklósné, Molnár Geróné, Rácz Mátyásné, Stern Simonné, Verebéli Mihályné és Zilahi Gyuláné urnők.

— Az E. M. K. E. vagyona az 1894-ik évben 1,137.806 frt 39 kr-ra növekedett. Vagyonszaporulat a múlt évihez képest 142.527 frt 38 kr. Van összesen 61 főköválasztmánya. A kolozsvári főtitkári hivatalban a múlt évben iktatóra érkezett 3000 darab, kiadatott 1500 átirat különböző mellékletekkel, 4000 körirat és 10,000 kitöltött felszólítás a tagokhoz, — összesen 18,500 darab. A pénztári ágban 6155 naplótétel dolgoztatott fel. Feladatott összesen 28,000 postai küldemény. Az egyesület kulturális akcióját a következő számok foglalják egybe: létesült, áll fenn az Emke által, vagy élvezi az Emke rendszeres segélyét, járadékát vagy támogatását egy nagyszabású földműves iskola és 8 más szakiskola, 62 népiskola, felekezeti és önálló, 22 óvó- és gyermekmenedékhely, 3 emberbaráti- és rokonintézmény, 15 lelkes, 49 rendszeresen szervezett népkönyvtár, 26 daloskör, az egyesület kiadványai száma az idén is többnevű.

— Szerkesztői üzenetek. M. A. Zilah. Az esküdtészeki tárgyalásról szóló közlemény e számra későn érkezett. Magánlevélben bővebben. — V. A. Zilah. A „Nyitlter”-be szánt közlemény e számra már későn érkezett. Legközelebbi számban azonban, ha úgy intézkedik, jöhet.

— Bál selyemszöveteket 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként, valamint fekete, fehér, színes Henneberg-selyem 35 krtól 11 frt 65 krig méterenként sima, csikos, kockázott, mintázottak, damaszt stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 szín és mintázatban) stb. postabér és vámmmentesen a házhoz szállítva mintákat postafordultával küld: HENNEBERG G. (cs.kir. udv. szállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba címzett levelekre 10 kros, levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Irodalom.

— Három eredeti regényt közöl egyszerre a „Képes Családi Lapok” szerkesztősége a lap 17-ik évfolyamának megnyitójául. A főlapon Benitzkyné Bajza Lenkének „Házsmár és Társa” c. érdekfeszítő regényét találjuk; azután következnek Rudnyánszky Gyula jeles poeta és író tollából eredt „Szép színész” c. címet viselő ki-tűnő regény, A mellékleten V. Gaál Károlinától „Szerelem a sirig” c. regény veszi kezdetét. De e három jeles tollal megirt regényen kívül Muray Károlytól, Kuthy Zoltántól, Méry Károlytól, Horváth Sándortól és Krudy Gyulától hoz magas színvonalon álló költeményeket és elbeszéléseket. A „Képes Családi Lapok” előfizetési ára egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Mutatványszámokat ingyen és bérmenetve küld a kiadóhivatal. Budapest, Vadász-utca 14. sz. saját házában.

— Az „Uj Idők”-ből Herczegh Ferencz hírneves író által újévben indított szépirodalmi, művészeti és társadalmi képes neti lapból a 2-ik szám is megjelent. A tartalom és csinos kiállítás s a legnevesebb munkatársak dolgozatai nemcsak a megjelent két számot teszik rendkívül édekesse, hanem a vállalat jövődjé irányát is a legkedvezőbbben biztosítják. Ez új lapot Singer és Wolfner cég adja ki Budapesten Andrassy ut 10 sz. alatt, hova az egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 forint—előfizetési pénzek küldendők. Mutatványszámot kívánatra ingyen küld a lap kiadóhivatala.

— Szalay-Baróti kiváló művéből, a „Magyar Nemzet Történetéből” most kap-tuk az ötödik füzetet, melyben a magyarok kőborló hadjáraitak folytatása van megírva. A következő fejezet a magyar nemzet társadalmi és vallás átalakulásáról szól, a keresztény térítők munkáját ecetelve a legjobb források nyomán. A füzet számos apróbb képeken kívül ismét tartalmaz két külön mű mellékletet: az egyik Geiger híres festményét, a pozsonyi csatát, reprodukálja, a másik pedig Benczurnak a nemzeti muzeumban levő képét, Vajk keresztelését. A füzet ára 30 kr. Az egész mű mintegy hatvanöt füzetben lesz teljes és megrendelhető Lampel Róbert (Wodianer F. és fia)ál) Budapest, Andrassy-ut 21. Előfizetéseket a kiadó cég mostan is elfogad még, mely esetben bérmenetve küldik a füzeteket.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

BÖLÖNI SÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

150 drb. magyar

ANYAJUH

eladó. Értekezhetni

Varsolcon

3-8

Simay Miklóssal.

4854—1894. tkvi szám.

Árverési hirdetmény és feltételek.

A m. kir. kincstárnak Krecz Kosztán mint néhai Krecz Dotyia szül. Tyiorán örökösei bádoni lakos és az ismeretlen örökösök kinevezett ügygondnoka Czibenczky Endre zilahi ügyvéd végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási árverés 49 frt 63 kr. tőke követelés, ennek 6% kamatai, 10 frt 28 kr. eddigi, valamint jelenlegi 4 frt 50 kr. és még a felmerülő költségeknek kielégítése végett a végrehajtási törvény értelmében a zilahi kir. tvszék területén levő Bádon községben fekvő és a fenti végrehajtást szenvedők tulajdonául felvett, a Bádon községi 46. sz. tjkvbeni A. + 1. rsz. 51. hrsz. alatt foglalt ház, udvar és kert 302 frt becsár, mint kikiáltási árban elrendeltetik.

1. Az árverés megtartására határidőül 1895. évi február hó 1. napjának d. e. 9 órája Bádon község házához kitűzetik.

2. Ezen árverésen a fentirt ingatlanok a kikiáltási áron alól is elfognak adatni.

3) Árverelni szándékozók tartoznak az ingatlan fent irt becsárának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, vagy annak bírói letétben letéről szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

4. Vevő köteles a vételárt 3 egyenlő részletben, és pedig az első az árverés napjától számított 15 nap alatt; a másikat ugyanazon naptól számított 30 nap és a harmadikat 45 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt szabályszerű letéti kérés mellett a zilahi kir. adó mint bírói letéti hivatalnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

4. Vevő köteles az ingatlanokat terhelő és az árverés napját követőleg esedékes adókat és átruházási illetéket viselni és az épületeket tűzkár ellen biztosítani.

6. Ha az árverés napjától számított 8 nap alatt előterjesztés nem adatik be, vevő a megvett ingatlan birtokába a végrehajtási törvény 187. §-ában az állapított 15 napi utóajánlati határidő sikertelen lejárta után lép és annak haszna és kára azontul őt illeti és ekkor a vevőnek a végrehajtási törvény értelmében a vételi bizonyítvány ki fog adatni.

7. A tulajdonjognak bekebelezése a vevő javára csak a vételár és kamatnak teljes lefizetése után fog hivatalból elrendeltetni.

8. Az árverési feltételeknek eleget nem tévő vevő ellen a végrehajtási törvény 185. és következő §§-ban foglalt intézkedések nyernek alkalmazást.

Az elrendelt árverés a fentirt tjkvben feljegyeztetni rendeltetik.

Az árverési hirdetmény és feltételek a hivatalos órák alatt az itteni tkvi hivatalnál, Bádon község házában kifüggesztetni, a zilahi járás szolgabíróságának járása területén való köröztetésért, a végrehajtás képviselője pedig a hirdetmény és feltételeinek kivonata a „Szilágy” lap értesítőjében leendő közzététel céljából kiadatni rendeltetik, s végrehajtató képviselője utasítatik, hogy a közzétételt igazoló hírlappéldányt az árverést fogadatosító bírósági kiküldöttnek az árverés alkalmával azt megelőzőleg a jegyzőkönyvhez való csatolás végett adja át, mert ellenesetben az árverés nem fog megtartatni.

Erről összes érdekeltet értesítettnek.

A kir. törvényszék mint tkvi hatóságtól. Zilahon, 1894. évi október hó 11-én.

Királyi törvényszék Zilahon.

Árverési hirdetmény.

A kir. kincstárnak Alb Floare, Alb Mária, Alb Flore, Alb Todor, Alb Éva, Szabó Floare és Szabó Todor csizéri lakosok és Orosz Simon ügyvéd, ügygondnok által képviselt ismeretlen tartózkodású Alb Anyiszia elleni végrehajtási ügyében a bírói árverés 23 frt 96 kr. adó és illeték, ennek esedékes 6% kamatai, 11 frt 75 kr. végrehajtási, 6 frt 10 kr. árveréskérsési és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén, **határidejűl 1895. évi február hó 9. napjának** délelőtti 9 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Csizér községhez tartozó területen fekvő árverési feltételek pedig a következőkben állapítottak meg:

I. Elárvereztetnek szükség esetére a kikiáltási áron alul is végrehajtást szenvedő Alb Floare, Mária, Flore, Todor, Éva, Lupszianak, továbbá Szabó Floare és Todorának a csizéri 8. sz. tjkvben A. I. 1—10. rsz. a. foglalt 12—8. 285, 297, 590, 685, 782, 809, 1107, 1118. hrsz. ingatlanokból 1/3-ad rész illetménye együttesen 426 frt 12 kr. kikiáltási árban.

Az 1376. hrsz. részletre Hulubán Indrej a Flori javára tulajdonjog lévén előjegyezve, arra az árverés elrendelhető nem volt.

II. Árverelni szándékozik kivétel nélkül tartoznak a kikiáltási ár tíz száztólját készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni, avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő köteles a vételár egyharmadát a leütéstől 15 nap, másik 1/3-adát 30 nap és harmadik 1/3-adát, melybe a bánatpénz is beszámítandó 45 nap alatt mindenkor 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó, mint letét hivatalnál a letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és Csizér község előjáróságánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint tkvi hatóság Sz.-Somlyón, 1894. november hó 27-én.

DONOVÁK SÁNDOR,
kir. aljbíró.

6355—894. tkvi sz.

Árverési hirdetmény.

A kir. kincstárnak Jakab Rebeka ismert örököse Róth Farkas detreheimi lakos és Szilágyi Lázár ügyvéd ügygondnok által képviselt ismeretlen örökösei elleni végrehajtási ügyében a bírói árverés 482 frt 57 1/2 kr. adó és illeték, ennek esedékes 6% kamatai, 24 frt 10 kr. perbeli, 3 frt 50 kr. végrehajtási, 8 frt 70 kr. árveréskérsési és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén, **határidejűl 1895. évi február hó 13-ik napjának** délelőtti 9 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Detreheim községhez tartozó területen fekvő árverési feltételek pedig a következőkben állapítottak meg:

I. Elárvereztetnek szükség esetén a kikiáltási áron alul is végrehajtást szenvedő Jakab Rebekának a detreheimi 72. tjkvbeli foglalt következő ingatlanai:

1) a 610, 634. és 784. hrszámú szántók együttesen 117 frt kikiáltási árban.

2) a + 1. rsz. alatt 103. hrszámú ház és bejárat 618 frt kikiáltási árban.

II. Árverelni szándékozik (kivétel nélkül) tartoznak a kikiáltási ár tízszáztólját készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni, avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő köteles a vételár egyharmadát a leütéstől 15. 2-ik egyharmadát, 30. utolsó egyharmadát, melybe a bánatpénz is beszámítandó, 45 nap alatt mindenkor 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó, mint letét hivatalnál a letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

Kir. járásbíró, mint tkvi hatóság Sz.-Somlyón, 1894. évi november 27-én.

DONOVÁK SÁNDOR,
kir. aljbíró.

5781—894. tkvi szám.

Árverési hirdetmény.

A kir. kincstárnak Szalavetz Zsigmondné, szül. Gergelyffy Ilona ákosi lakos elleni, 190 frt 80 kr. adóhátralék és jár. iránti végrehajtási ügyében a 2580—94. tkvi

sz. árverés megtartására újabban **1895. évi február hó 4-ik napjának** délelőtti 9 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Lompért községhez tartozó területen fekvő árverési feltételek pedig a következőkben állapítottak meg:

I. Elárvereztetnek szükség esetére a kikiáltási áron alul is végrehajtást szenvedő Szalavetz Zsigmondné szül. Gergelyffy Ilonának a lompérti 237. sz. tjkvben A. + 1. rsz. a. foglalt 1053. hrsz. szőlőbeli tulajdonjog illetménye 1688 frt kikiáltási árban.

II. Árverelni szándékozik (kivétel nélkül) tartoznak a kikiáltási ár tíz száztólját készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni, avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő köteles a vételár egyharmadát a leütéstől 15 nap, másik egyharmadát 30 nap és harmadik egyharmadát melybe a bánatpénz is beszámítandó, újabb egy hónap alatt mindenkor 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó, mint letét hivatalnál a letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és Lompért község előjáróságánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint tkvi hatóság Sz.-Somlyón, 1894. október hó 27-én.

DONOVÁK SÁNDOR,
kir. aljbíró.

A debreceni földmives iskolát jeles sikerrel végzett fiatal ember, kinek már gyakorlata is van,

gazdatiszti állást

keres szerény feltételek mellett. 3—3

Cím a kiadóhivatalban.

Védjegy. Védjegy.

Mária-czelli

Gyomor-cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajknál, nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, böfös lehellet, felhajtás, savanyu, felbőfűgés, hasmenés, gyomorgégés, felesleges, nyálkakiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs, zülkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejtájánál, a menyinyiben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, gilliszták, májbajok és hámrövidéknél.

Említett bajknál a **Máriaczelli gyomor-cseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerész **Budapest**, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom”.

A **Máriaczelli gyomor-cseppek** valódián kaphatók.

Kapható Szilágy-Somlyón: **Balta**

Elemér gyógyszerészében.

2—

Nyomatott Bölöni Sándor gyorsajtóján Szilágy-Somlyón. 1895.

Hirdetmény.

Gróf Károlyi Sándor ur önmagmél-tósága Mező-Terem, Ér-Kávás, Vezend és Mező-Tarpai birtokainak hasznos-bérbe kiadása következtében az említett gazdaságokban előforduló mindennemű gazdasági eszközök, gépek és mérlegek ezennel eladóvá tételnek. Az eszközök a gazdaságokban megtekinthetők s készpénz fizetés mellett **Mező-Teremen**, illetve **Mező-Tarpán** megvehetők.

Ugy eladóvá teszi az uradalom a gulyabeli marháját, nevezetesen 157 drb. 5-öd fű, 164 drb 4-ed fű, 181 drb 3-ad fű és 110 drb 2 éves fehérszőrű erdélyi ökörtinait, melyek most — esetleg ápril 24-én — által vehetők.

Mező-Terem, 1894. december 27.

1—3

Pellet Gyula,
uradalmi pénztárnok.

Fagykenőcs

3 nap alatt biztosan kigyógyít minden fagydagánatot az orról, kézzől és lábról.

Egyedül csakis **Schneider J.** gyógy-szerházában kapható **Resicán** (Dél-Magyarország.)

Egy tégely ára **2 frt.** Posta utánvétellel rendelhető. 3—5

!Négy regény ingyen!**REGÉNYEK**

a művelt magyar olvasó közönséghez!

A „KÉPES CSALÁDI LAPOK” jelenleg már az ország minden vidékén a legtöbb művelt magyar család rendes házi barátja.

Köszönetet és elterjedtséget az által ért el, hogy mindig hazafias irányban s úgy van szerkesztve, hogy a serdülő leánykának is bátran a kezébe lehet adni, s e mellett az atyák, anyák és nagyanyák is mindig megfelelő szórakozást és hasznos olvasmányokat találhatnak benne.

A „HÖLGYEN LAPJA” című melléklet, a nő hű tanácsadója és szellemi titkára.

A „REGÉNYMELLÉKLET” évente négy díszes regénnyel ajándékozza meg előfizetőit, szép színes borítékkal, melyeknek egyenkénti bolti ára 1 frt, tehát összesen négy forint.

A „Boríték” tele van szórakoztató talányokkal s mulattató apróságokkal, kérdésekkel, feleletekkel, egyezőval a „Képes Családi Lapok” a legterjedelmesebb, a legelérhetőbb s mégis a legolvasottabb szépirodalmi képes hetilap.

A képek a legelső művészek ecsetének köszönik létüket. A „Hölgyek Lapja” mellékletünknek dívatképei mindig a legjobb dívatnak mintái; így az 1895-ik évi első szám a következő tartalommal jelent meg:

„Házmár és társa” regény Beniczky Bajza Lenkétől; „Újév” költemény Ábrányi Emiltől; „A befelé fordított kép” novella Muray Károlytól; „A nő feladata” dr. Turnowsky Mórtól; „A sötét világ” Tolnay Lajostól; „Az ifjú anya” költemény dr. Feleki Sándortól; „Az álom” G. Diószeghy Mórtól; „Bál után” Mészáros Sándortól; „Az időről” szatira Jámor Lajostól; „A szép színész” regény Rudnyánszky Gyulától.

Előfizetési árak:

a „HÖLGYEK LAPJA” című dívat- s REGÉNY” melléklettel együtt

Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 „ — „
Negyed évre 1 „ 50 „

A „Képes Családi Lapok” hetilapból mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, a kik ez iránt — legcélszerűbben levelezőlapon — hozzá fordulnak.

A ki három új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget utalványon egyszerre beküldi, annak elismerésül „egy díszes emlékkönyvet” küldünk.

A ki az egész évre szóló hat frtnyi előfizetési összeget 80 kr csomagolási és postaszállítási díjjal egyszerre beküldi, annak elismerésül 4 regényt küldünk; a ki 3 frt előfizetési összeget 40 kr csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak két regényt küldünk elismerésül jelöl és a ki csak 1 frt 50 krnyi negyedévi előfizetési díjat 20 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak a kiadóhivatal egy regényt küld jutalmul.

„Képes Családi Lapok”

kiadóhivatala

4—6

Budapest, Vadász-utca 14. sz. saját házában.

A „POLITIKAI HETISZEMLE”

Magyarország ez egyetlen komoly irányú politikai hetilapja, fényes kiállítás, gazdag és változatos tartalom, magas étikai és szellemi színvonal tekintetében vetekedik a külföld legkedveltebb hetirevue-ivel.

A „POLITIKAI HETISZEMLE” tárgyilagos és független magatartásával rövid idő alatt irányadó politikai körünk elsőrangú orgánumává küzdötte fel magát.

Közgazdasági, társadalmi, irodalmi és művészeti rovata a magyar társadalom elitejének igényeit szolgálja. Kluboknak, kaszinóknak és olvasókörieknek pedig nélkülözhetetlen s állandó becsű hetilapja.

A „POLITIKAI HETISZEMLE” a magyar sajtó pártkülömbőség nélkül a legelső rokonszenvvel fogadta, és ez a lap, támaszkodva rövid, de becsületes pályafutására, bizalommal fordul most a művelt magyar közönséghez, kérve annak jóakaró támogatását és a létjogosultságát igazoló általános pártfogását.

A „POLITIKAI HETISZEMLE ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre 10.— forint.
Félévre 5.— „
Negyedévre 2.50 „

Szerkesztőség és kiadóhivatal: VIII. Kerepesi-ut 17. sz.

Mutatványszám ingyen.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

SZÉKELY SÁMUEL.